

Personlige erfaringer som "med-pastor" blant Lysbæerne

Av Jan-Aage Torp,
Pastor i SeiersKirken
janat@victorychurch.org

Innledning:

Når jeg skal gi en sannferdig innføring i mine erfaringer med Lysbæerne, særskilt med henblikk på å forklare hvorfor jeg ikke lenger kan bære et med-ansvar for denne bevegelse blant mennesker i alternative miljøer (dvs. new age), er det viktig for meg først å komme med noen positive vurderinger. For hvis det ikke hadde vært for alt det positive, ville jeg ikke ha satset så mye tid, penger og krefter på dette arbeidet som har i seg et potensiale for å nå moderne mennesker med det levende evangelium om Jesus Kristus.

Først og fremst er det fint å konstatere at gode ting har skjedd blant Lysbæerne. Dette samstemmer for øvrig med hva som skjer verden over innenfor religionene (dvs. hinduer, muslimer, buddhister som på en mirakuløs måte møter Bibelens Jesus som Frelser og Herre), og for øvrig også med Det nye testamentet (Paulus på Damaskusveien osv.). Her ser vi Guds nød for en menneskehet som går fortaapt uten Jesus. Mitt engasjement blant Lysbæerne har gitt meg forsterket tro på å engasjere meg sterkere enn før overfor søkende mennesker innenfor religionene. Erfaringen viser at det er mulig å nå fram når det blir gjort utfra kristen integritet og i det sanne evangeliums kraft.

De fleste av Lysbæerne er mennesker som ble involvert i denne bevegelse fordi de lengtet etter åndelig frihet, etter betingelsesløs kjærlighet, etter å kjenne Gud. Endel har gått inn i et reelt disippelforhold til Jesus, der de legger "synden og verden" bak seg. For noen er dette tøffere, som all kristen omvendelse er. Men det finnes vitnesbyrd om hvordan lyset fortrenger mørket. Det finnes også vitnesbyrd om hvordan nykristne er blitt satt fri fra urene demoner, spiritisme, pakt med djevelen, forføreriske ånder, og andre demoniske bindinger. Dette er helt nødvendig i et avkristnet Norge, særskilt med den bakgrunn mange av Lysbæerne har innenfor new age-fenomener.

Det er også viktig for meg å erklære min verdsettelse av Kjell Aasmundrud, Lysbærernes reelle leder, for det gode eksempel han har vært på pioner-innsats, kristen integritet og gudsfrykt gjennom 1990-tallet. Ingen ting som skrives i dette dokumentet, kan forringe det faktum at Kjell Aasmundrud er en mann som Gud har salvet til tjeneste, og som fortjener kristne brødre og søstres oppmuntring, praktiske støtte og forbønner i gode og onde dager

Mye positivt bør også sies om Svein-Erik Hellstrøm, en annen sentral lederskikkelse blant Lysbæerne, og en mann jeg har rukket å bli svært glad i. Hans evangelistiske utrustning har vært til velsignelse for hundrevis av mennesker gjennom Lysbærernes virke i det siste året, til tider med et profetisk element som har hjulpet nykristne og "gammelkristne" til større frimodighet. Svein-Erik fortjener også vår oppmuntring, praktiske støtte og forbønner.

Mitt med-ansvar

5. september 1998 ga jeg beskjed om at jeg måtte trekke meg fra en med-pastor-funksjon som jeg fikk høyst utilsiktet tidlig på vinteren. Jeg hadde da gjentatte ganger, skriftlig og muntlig, begrunnet for Kjell Aasmundrud, Svein-Erik Hellstrøm og med-pastorene (Olav Garcia de Presno & Egil Svartdahl) min nød og bekymring for utviklingen i denne bevegelse som startet som et

tilbud om frelse for new age-folk. Etter fem måneders engasjement, felles reiser til ulike land, og hundrevis av timer med samtaler med Svein-Erik og hans medarbeidere, samt dager og uker i forbønn på Lysbærernes vegne innfor Gud, måtte jeg meddele at nå kunne jeg ikke lenger akseptere hemmelighets-kremmeriet omkring spørsmål som gjelder utenom-ekteskapelige bindinger (dvs. sjelelige, fysiske og åndelige) på tvers av kjønnene, lefling med new age-fenomener som rebirthing osv. Jeg opplevde at mine innspill ble bagatellisert, kanskje fordi man mente at mine "gammelkristne" holdninger vil være skadelige. Jeg kan godt akseptere at man ønsker andre enn meg i medarbeiderskap, men når det skyldes forførelser, da har jeg medansvar for å rope et varsko.

Jeg har gjennom disse månedene lært en hel del om de mange aspekter ved Lysbærernes basis og erfaringer som trenger pastoral rettleiding og korreksjon. Naturligvis vil en slik bevegelse ha behov for overvåkning i forhold til okkulte og spiritistiske bindinger, samt den reelle faren for diffuse blandinger mellom kristen og ikke-kristen åndsinnflytelse. Dette aspektet ved Lysbærerne er ikke blitt viet tilstrekkelig oppmerksomhet. I stor grad har erfarne kristne ledere satt seg "på skolebenken" og betraktet new age-fenomene som så interessante, at altfor liten aktiv rettleiding og korreksjon er blitt gitt. Profetier er i liten grad blitt prøvet. Isteden har det vært mye snakk om at "gammelkristne" trenger å øve opp sine åndelige sanser, og dette kan vi gjøre ved å lære av new age-folk som "har store åndelige ører". På denne måten er mange profetier fra nykristne i Lysbærerne blitt betraktet som åpenbaring av høyeste grad.

Her vil jeg hevde at det trengs en helt annen edruelighet og prøving!

Ett område har gjennom de siste fem måneder opptatt meg hos Lysbærerne, nemlig de utenomekteskapelige relasjonene mellom kjønnene. Før jeg visste om noen forførelse, opplevde jeg Guds tiltale til meg om blant annet å forsøke å styrke ekteskapene innenfor Lysbærerne. Min tjeneste som pastor og etisk veileder har lært meg betydningen av dette.

Hustruer - i flertall

Jeg vil her fokusere på én profeti som jeg relativt nylig fikk fullt kjennskap til. Den var blitt antydnet for meg allerede i påskeuken, men svært vagt. Likevel dreier de neste avsnittene seg om langt mer enn én enkelt profeti. Her er det tale om et utviklingsmønster som jeg ved selvsyn har observert gjennom fem måneder. Så det vil være et bomskudd om noen skulle avfeie dette som en bagatell som dreier seg kun om "en feilaktig profeti". Om ønskelig kan jeg substansiere dette i betydelig grad.

"I endens tid skal Herrens tjenere leve med én kjødelig hustru som steller hus og hjem, og én åndelig hustru som lever med ham i Ånden".

Svein-Erik Hellstrøm ringte meg om morgenen torsdag 10. september 1998. Han ville overtale meg til å omgjøre min beslutning som jeg hadde meddelt ham og med-pastorene noen dager i forveien om at jeg kunne ikke lenger være med-pastor for Lysbærerne.

Da Svein-Erik ringte meg denne morgenen, var han fortvilet. Men han fortalte frimodig om en profeti han hadde mottatt fra "Far" om vinteren 1998, og som han mente ville vise meg hvor nødvendig det er å godta det adferdsmønster som jeg hadde tatt avstand fra. "Far" hadde nemlig åpenbart for ham sannheten om at i endens tid kan Herrens tjenere ha både én kjødelig og én åndelig hustru. Poenget er at dette skal være to ulike personer. En slik dobbelt-relasjon ville bli "et profetisk vitnesbyrd" om at Guds kjærlighet sprenger tradisjonelle barrierer mellom kjønnene. Dessuten blir det så tøft i endetidens tjeneste at en virkelig Herrens tjener kan trenge to typer av hustruer.... Det understrekes at denne åndelige hustruen er en forbeder.

Denne falske profetien samstemmer med noe Svein-Erik opplevde under en reise til Seattle i april. Han mottok et ord fra en new age-person som uttalte at Svein-Eriks faste kvinnelige "bønnepartner", er "den kvinnen som gir hans sjel styrke". Kjell har ved noen anledninger hevdet at dette budskapet fra new age-personen er "et ord fra Far".

"Forsnakkelsen" om den dobbelte hustru-relasjon var utvilsomt et "taktisk feilgrep", sett fra Svein-Eriks perspektiv. Dette var inntil 10. september blitt holdt skjult for meg og de to andre med-pastorene. Endelig ble de mange hemmelighetsfulle antydninger om "ny åpenbaring" satt inn i en mer fullstendig sammenheng. Nå skjønnte jeg hvordan et upassende adferdsmønster (dvs. kjærlighets-uttrykk som er forbeholdt ekteskapet) mellom faste utenomekteskapelige "par" kunne utfolde seg over flere måneder - styrt av "profetiske åpenbaringer" som skulle bidra til å omtolke Bibelen, og som gjorde erfarne og gudfryktige kristne lederes formaninger til en trusel. Paul Cain, Mike Bickle & Co. advarte sterkt mot disse konkrete forførelser, men advarslene ble bagatellisert og tildels imøtegått. Jeg takker Gud for disse menn som satte endog vennskap på spill for å rettledede Lysbæerne.

Jeg vil minne om noe jeg har brakt på bane ved noen anledninger overfor Kjell og Svein-Erik, nemlig historiske paralleller til de forførelseriske sidene ved Lysbæerne. Særsomt har jeg nevnt sekten som tidligere ble kalt Children of God. Her fantes en forvirrende blanding av profetier og løssluppen seksualitet i u-skjønn forening. Takket være at modne kristne ledere tok et kraftig oppgjør med denne bevegelse, som begynte innenfor evangelisk kristendom, ble det gitt klare signaler til søkende mennesker om forførelsene, slik at ikke skadene skulle nå enda flere enn de som allerede var blitt involvert i Children of God. Det finnes andre kirkehistoriske paralleller som faghistorikerne kan gjøre rede for. La oss lære av historien. (Naturligvis er Lysbæernes problemer av en annen karakter enn Children of Gods. Men parallellene er der.)

Kjell og Svein-Erik vet at jeg har vært bekymret i månedsvis for disse usunne relasjoner mellom kjønnene. Nå er tiden kommet for en avklaring innfor Gud og overfor brødre og søstre som ikke bygger på overfladisk kameraderi, men på sanne og sunne relasjoner. Her taler vi om intet mindre enn forførelse som vil kunne besmitte mange mennesker. Jeg kan ikke ta med-ansvar for en slik utvikling. Her trengs ydmykelse og omvendelse fra synd.

Relevant historikk

Jeg har kjent Lysbæerne personlig i fem måneder. Det begynte helt uventet 18. februar på et møte i den velkjente pastorgruppen i Oslo. Lederen for pastorgruppen, Kjell Aasmundrud i Oslo Vineyard, brakte med seg en gjest fra den mediafokuserende vekkelsen i Trondheim blant new age-folk, Svein-Erik Hellstrøm, en mann som ble beskrevet som nøkkelredskapet og "Herrens profet i endetiden". I dette møtet profeterte Svein-Erik over meg. Han innsatte meg som den fjerde pastoren for Lysbæerne. Mektige ting skulle skje gjennom meg.

Seks uker senere lyktes det meg endelig å komme sammen med Lysbæerne i Trondheim. Her møtte jeg en herlig gruppe mennesker som på en eller annen måte var fascinert av Jesus. Godt blandet med aroma-terapi, reinkarnasjon og rebirthing. Jeg resonerte ut fra min erfaring etter femten år som pastor at disse new age-elementene ville skrelles av etter hvert. Et menneske som virkelig har Jesus som Frelser og Herre, vil jo uunngåelig ta et oppgjør med slike ting.

Min begeistring over Lysbæerne var stor i begynnelsen. Ikke minst fordi jeg så parallellene til andre missiologiske framsteg i verden idag. Men jeg skammer meg ikke over begeistringen. Det viktige er å være våken i ånden, slik at man kan møte utfordringene som kommer underveis. Det letteste ville ha vært å innta en distansert ekspert-holdning, der man ikke skitner til sine hender.

Det var i begynnelsen av mai måned at jeg ble til fulle oppmerksom på problemenes omfang i Lysbæerne. Fra da av skrev jeg en rekke emails til Kjell Aasmundrud, og jeg gjorde alvorlige forsøk på å samle pastorene til et møte for å vurdere situasjonen. Men pastorer er ofte opptatte menn, så det viste seg vanskelig. Samtidig møtte jeg forsikringer fra Svein-Erik, tildels også fra Kjell, om at Lysbæerne nå hadde omvendt seg fra de usunne utenomekteskapelige relasjonene på tvers av kjønnene. Selv om jeg ville tro på disse forsikringer, bar jeg på en konstant uro som jeg bare kommuniserte med min kone Ann-Christin og mine aller nærmeste.

En positiv opplevelse i forhold til Lysbæerne fikk jeg midt i juli da hele familien Hellstrøm ble med på SeiersKirkens sommerleir. Jeg merket at vi hadde en god innflytelse på familien. Først nå ble jeg ordentlig kjent med Kari Hellstrøm, som jeg lærte å kjenne som en oppriktig kristen som

virkelig ville være en åndelig støtte for sin ektemann.

5.september meddelte jeg til Svein-Erik, Kjell, samt Olav Garcia de Presno og Egil Svartdahl at jeg ikke lenger kan være med-garantist for Lysbærerne. Fra dags dato trakk jeg meg fra pastor-funksjonen, men med mulighet for å føre samtaler videre.

Sluttord:

Jeg er klar over at noen heller ville ønske at jeg trakk meg helt ubemerket ut. Noen vil kanskje endog si at denne uttalelsen er et uttrykk for min personlighetstype, og det er sikkert sant. Noen vil kanskje også bagatellisere min rolle blant Lysbærerne, slik at mine ord bærer mindre vekt. Isåfall er det greit, fordi jeg skulle svært gjerne ha engasjert meg enda mer underveis.

Konklusjonen min kan neppe trekkes i én setning. Hele dokumentet må forstås under ett. Hvis jeg skal driste meg til å si hva som først må gjøres ("First things first!"), så tror jeg at Kjell og Svein-Erik har et særskilt ansvar for å ta imot andres og mine formaninger. Først da vil arbeidet med å nå alternative mennesker med Jesu Kristi frigjørende evangelium virkelig begynne.

Min kjærlighet til Svein-Erik og Kjell, samt deres familier, og de øvrige herlige enkeltpersoner blant Lysbærerne, har gjort min fratreden smertelig for meg selv. Jeg hadde håpet å få være et redskap til å føre mange nykristne inn i nåden og sannheten i Jesus Kristus.

Det er ennå ikke for sent.